

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Сучасний світ – багатомірний, динамічний і надзвичайно мінливий. Це світ складних альтернатив, тривоги і надій, де міжнародним організаціям належить вагома роль. Вони володіють значними компетенціями і можуть забезпечити співробітництво держав із широкого кола питань. Витоки створення міжнародних організацій лежать у далекому минулому. Привід до їх появи був частіше всього політичним або дипломатичним. Вже в часи античності було відоме міжнародне право, яке вело до створення союзів. Сучасні міжнародні організації беруть свій початок із середини XIX ст. І сьогодні маємо можливість говорити про них, як про важливі центри зовнішньополітичного життя. У 1945 р. Україна стала однією з держав-співзасновниць ООН. Делегація України взяла активну участь у конференції в Сан-Франциско, зробивши вагомий внесок у розробку Статуту ООН [1, с. 9]. Протягом усього часу існування ООН Україна брала найактивнішу участь у її діяльності, адже до здобуття реального суверенітету Організація була чи не єдиною трибуною, з якої доносилися світова інформація про Україну [3].

Сьогодні Україна переживає найбільші випробування з часу набуття незалежності. Діяльність в ООН забезпечує Україні інформаційну відкритість щодо подій у нашій країні. Наша держава намагається виходити з принципу, що не існує нерозв'язуваних проблем. Їхнє розв'язання залежить від політичної волі, свідомості міжнародної спільноти [2, с. 30].

Актуальність нашого дослідження полягає в тому що, Україна перебуває в складній економічно-політичній ситуації внаслідок російської агресії.

Метою дослідження є дослідити процес встановлення партнерських взаємин з міжнародними організаціями та висвітлити економічні аспекти діяльності України в них.

Економіка України перебуває в складній економічній ситуації внаслідок продовження агресивної політики Російської Федерації, окупації Криму і військових операцій на сході України. Питання створення сприятливих умов розвитку бізнес-клімату в Україні залишається одним з найактуальніших. Обсяг залучених з початку 2015 року прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 1 липня 2015 р. становив 42851,3 млн. дол. США (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції) та в розрахунку на одну особу населення – 1000,5 дол. [4]. Прямі інвестиції з України здійснювались до 46 країн світу, переважна частка яких була спрямована до Кіпру (93,0%). Вимоги українських прямих інвесторів за борговими інструментами до підприємств прямого інвестування за кордоном на 1 липня 2015 р. становили 218,0 млн. дол [4].

Протягом 2014-2015 років Урядом України вжито комплекс заходів зі створення якісно нових умов ведення бізнесу, що мають забезпечити відбудову економіки України та її стабільний розвиток. Завдяки цьому, у рейтингу Світового банку «Doing Business 2015» Україна за показником легкості ведення бізнесу займає 96 місце серед 189 країн світу (у 2014 році - 112 місце) [4]. На сьогодні в Україні створене правове поле для інвестування та розвитку державно-приватного партнерства. Законодавство України визначає гарантії діяльності для інвесторів, економічні та організаційні засади реалізації державно-приватного партнерства в Україні. На території України до іноземних інвесторів застосовується національний режим інвестиційної діяльності, тобто надано рівні умови діяльності з вітчизняними інвесторами. Іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації. У випадку припинення інвестиційної діяльності іноземному інвестору гарантується повернення його інвестиції в натуральній формі або у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів від інвестицій у грошовій або товарній формі. Держава також гарантує безперешкодний і негайний переказ за кордон прибутків і інших коштів в іноземній валюті, одержаних на законних підставах унаслідок здійснення іноземних інвестицій. Підписано та ратифіковано Верховною Радою України міжурядові угоди про сприяння та взаємний захист інвестицій з більше ніж 70 країнами світу.

З метою належної реалізації національних зовнішньополітичних і зовнішньоекономічних пріоритетів, сприяння виходу українських експортерів на зовнішні ринки,

захисту їхніх економічних і торговельних інтересів за кордоном та залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України, з квітня 2013 року при МЗС функціонує Рада експортерів та інвесторів України. З метою активізації роботи щодо розвитку та реалізації інвестиційного потенціалу України, збільшення обсягу іноземних інвестицій, підтримки пріоритетних інвестиційних проєктів, поліпшення інвестиційного клімату в державі, забезпечення захисту прав інвесторів, сприяння ефективній взаємодії інвесторів з державними органами у грудні 2014 року Указом Президента України утворено Національну інвестиційну раду [4]. З метою пошуку дієвих механізмів залучення іноземних інвестицій в Україну Урядом держави на регулярній основі проводяться бізнес-форуми за участю потенційних іноземних інвесторів. Зазначені заходи повинні сприяти інвестиційному іміджу України та збільшенню обсягів залучення іноземних інвестицій та капітальних інвестицій в економіку держави. Україна активно співпрацює з такими міжнародними фінансовими інституціями як :

Міжнародний валютний фонд. Міжнародний Валютний Фонд (International Monetary Fund) є міжнародною фінансовою організацією, яка була заснована в 1944 році. До її складу входять 188 країн. Україна стала членом МВФ відповідно до Закону України «Про вступ України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій» від 3 червня 1992 р. Україна активно співпрацює з МВФ, використовуючи його фінансові і технічні ресурси з метою досягнення макроекономічної стабілізації та створення необхідних передумов для проведення економічних реформ

Європейський банк реконструкції та розвитку. ЄБРР (European Bank for Reconstruction and Development) – міжнародна фінансова організація, діяльність якої спрямована на фінансування економічних реформ у країнах Східної Європи з метою їх переходу до ринкової економіки. Банк заснований у 1991 році. Ключові проєкти у державному та муніципальному секторах в Україні, які заплановані для фінансування ЄБРР у теперішній час:

- проєкт з побудови Паневропейського коридору на користь «Укравтодор» (з відповідним паралельним фінансуванням за рахунок Європейського Інвестиційного Банку);
- розширення Програми сприяння торгівлі (Trade Facilitation Programme), яка дає можливість українським банківським установам підтверджувати через ЄБРР відповідні торговельні документарні інструменти [5].

Висновок: Отже, Україна активно співпрацює із ООН, особливо це проявляється сьогодні у зв'язку із агресією Російської Федерації. ООН всебічно допомагає нам, а саме надає значну гуманітарну допомогу для врятування поранених під час проведення Антитерористичної операції (АТО) в Луганській і Донецькій областях України: поставила кілька траншів гуманітарний вантаж від Всесвітньої організації охорони здоров'я. Надходить і різна гуманітарна допомога – від речей першої необхідності до відновлення населених пунктів після обстрілів. Також наша країна активно співпрацює із такими міжнародними фінансовими інституціями: Міжнародним валютним фондом, Європейським банком реконструкції та розвитку тощо. На часі – організація миротворчої місії ООН в Україну.

Література

1. Віднянський С. Участь України в соціальній та гуманітарній діяльності ООН. С. Віднянський // *Україна дипломатична.* – К., 2005. – Вип. VI. – С. 86–101.
2. Парахіна В. Діяльність міжнародних організацій в Україні / В. Парахіна, Т. Полушкіна // *«Університет».* – К., 2008. – № 2. – С. 30–40.
3. Україна – співзасновниця ООН. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.history.vn.ua/book/zno2010/114.html>.
4. Міністерство закордонних справ. Інвестиційний клімат. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mfa.gov.ua/ua/page/open/id/821>
5. Міністерство закордонних справ. Співробітництво України з міжнародними фінансовими інституціями. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/economic-cooperation/ifo-projects>.
6. Томахів В. Гроші як чинник глобалізації. / Володимир Томахів // *Мандрівець.* – 2008. – № 4. – С. 67-71. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://library.tneu.edu.ua/images/stories/praci_vukladachiv/